

Dosarul nr. 3ra-445/2022
2-21116950-01-3ra-18042022

prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

27 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de către Ana Carasec,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Ana Carasec împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea
actului administrativ individual defavorabil,
împotriva hotărârii din 17 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respinsă acțiunea depusă de Ana Carasec,

c o n s t a t ă:

La data de 04 august 2021 Ana Carasec a depus cerere de chemare în judecată,
ulterior concretizată la 21 octombrie 2021 împotriva Consiliului Superior al Procurorilor
cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că activează în organele procuraturii din
17 iulie 2000, iar din 03 februarie 2014, în calitate de procuror în Procuratura r. Orhei,
fiind transferată prin ordinul Procurorului general nr. 82-p din 03 februarie 2014,
nefiind atrasă la răspundere disciplinară.

La 06 ianuarie 2021, Inspecția procurorilor a fost sesizată de către Adjunctul
Procurorului General, referitor la faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise în
cadrul conducerii urmăririi penale și la reprezentarea în instanța de judecată a învinuirii
în numele statului în cauza penală nr. 2018270743, de către procurorul în Procuratura r.
Orhei, Ana Carasec.

Astfel, prin hotărârea nr. 3-14/21 din 04 iunie 2021, Colegiul disciplinar și etică de
pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, a constatat că de către procurorul, Ana
Carasec, nu a fost comisă o abatere disciplinară. Motiv din care procedura disciplinară
în privința acesteia a încetat. Întrucât, conform prevederilor art. 37 lit. b) din Legea cu

privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016, procedura disciplinară privind procurorii se bazează pe principiile respectării independenței decizionale a procurorului.

Conform prevederilor art. 51 alin. (3) CPP, la exercitarea atribuțiilor sale în procesul penal, procurorul este independent și se supune numai legii. Iar, conform prevederilor pct. 2.1 din Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor, inspectorii din cadrul Inspecției procurorilor în activitatea sa trebuie să respecte principiul independenței procurorului și anume expres se indică că, inspectorul respectă independența procurorului, discreția decizională și inviolabilitatea acestuia și asigură interdicția privind imixtiunea altor persoane sau autorități în activitatea procurorului.

Totodată, conform prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, verificarea sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară reprezintă etapa în cadrul căreia se stabilesc faptele imputate procurorului și consecințele acestora, circumstanțele în care au fost comise, precum și orice alte informații concludente din care să se poată deduce existența sau inexistența elementelor consultative ale abaterii disciplinare.

Astfel, a invocat reclamanta că, drept motiv esențial de inițiere a procedurii disciplinare în speță, s-a invocat pretinsa calificare incorectă în coraport cu argumentele aduse de procurorul, Ana Carasec. Cu atât mai mult, poziția procurorului a fost considerată corectă și de către instanța de judecată, atât la examinarea în fond a cauzei, cât și în instanța de apel. Or, fiind în prezența unei decizii irevocabile a Curții de Apel Chișinău, care a constatat că, Iurii Corduneanu, a comis cu certitudine anume infracțiunea prevăzută de art. 175 Cod penal, după semnele calificative incriminate de procuror, se constată inadmisibilă sancționarea disciplinară a procurorului pentru discreția sa decizională. A invocat că, instanța de fond în sentința dată cu 23 iulie 2019, expres indică că: [...] faptele imputate inculpatului au fost just încadrate în conformitate cu dispozițiile art. 175 Cod penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe.

Totodată, reclamanta a menționat faptul că, la examinarea cauzei penale în instanța de fond, a participat reprezentantul legal al părții vătămate minore – Mariana Burduniuc, cât și apărătorul reprezentantului legal al părții vătămate minore – Mariana Burduniuc, avocatul Corneliu Pleșca. Or, ambii în ședința de judecată au solicitat doar pedepsirea inculpatului cu închisoare și admiterea acțiunii civile, fără a-și exprima dezacordul cu calificarea juridică a acțiunilor inculpatului.

De asemenea, a invocat reclamanta că, în decizia Colegiului penal, al Curții de Apel Chișinău dată cu 19 noiembrie 2019, se indică că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată, precum și că împrejurările cauzei au fost constatate din totalitatea de probe acumulate în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Or, Colegiul penal a constatat cu certitudine că, Iurii Corduneanu, prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art. 175 Cod penal, după indicii calificativi: acțiuni perverse,

săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare și atingeri indecente.

Prin urmare, a susținut reclamanta că, în caz de sancționare a procurorului, Ana Carasec, pentru acțiunile expuse supra, s-ar încălca principiul respectării independenței decizionale a procurorului. Or, cu referire la caz, Consiliul constată că, Inspekția procurorilor a acordat o apreciere injustă a circumstanțelor cauzei. Or, în acțiunile procurorului Ana Carasec, nu au fost stabilite careva temeieri rezonabile care ar demonstra faptul comiterii de către procurorul vizat a abaterilor disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la procuratură.

Totodată, a menționat reclamanta că, la 10 iunie 2021, cu nr. 14-2/21/545, Inspekția Procurorilor a contestat hotărârea Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 3-14/21 din 04 iunie 2021. Iar la 08 iulie 2021, în ședința Consiliului Superior al Procurorilor, a fost examinată contestația Inspekției Procurorilor, care în urma examinării, a fost admisă, fiind dispusă modificarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică, cu aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare.

Astfel, a reținut reclamanta prevederile art. 21 alin. (1)-(2), art.22 alin.(1), art.29, art.36 alin.(2), art.141 alin.(3) Cod administrativ, precum și prevederile art. 36 alin. (1)-(2), art. 37 lit. a)-b) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

Cu privire la pretinsa obstrucționare a instanței în modificarea acuzării, a susținut reclamanta că, în motivarea pretinsei abateri admise, legate de calificarea incorectă a faptei prejudiciabile, obiect al urmăririi penale conduse de către acesta, autoritatea publică a invocat că, grație art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obstrucționată în modificarea acuzării în sensul agravării din oficiu aceasta fiind plafonată de limita învinuirii formulate în rechizitoriu. Or, acuzatorul urma corect să califice faptele infracționale, iar în cazul stabilirii circumstanțelor noi, era imperios ca acuzatorul de stat să uzeze de prevederile art. 326 Cod de procedură penală. Însă, în hotărârea nr. 5 din 17 martie 2009, pentru controlul constituționalității prevederilor alin.(1) art. 326 Cod de procedură penală Curtea Constituțională, a invocat că, corelația existentă între alin.(1) și alin.(2) ale art.326 Cod de procedură penală, în special în aspectul abordat prezintă interes sintagma din alin.(2) ”sau că au apărut circumstanțe noi care vor influența la încadrarea juridică a învinuirii aduse lui”. Iar alin.(2), care n-a fost contestat, reglementează aceeași procedură și, de asemenea, permite agravarea situației inculpatului atât în prima instanță, cât și în instanța de apel. Or, spre deosebire de alin.(2), alin.(1) nu impune pentru pregătirea apărării un termen rigid, stabilirea termenului necesar rămânând la discreția instanței, luându-se în considerate noile capete de învinuire și complexitatea cauzei. Iar în acest sens CtEDO a recunoscut că o instanță de apel are dreptul incontestabil de a recalifica faptele, însă ca această recalificare să fie compatibilă cu Convenția, acuzatului trebuie să-i fie acordată posibilitatea de a-și exercita drepturile la apărare în mod concret, efectiv și mai ales în timp util (Cauza Pelissier și Sassi c. Franței (Cererea nr.25444/94) din 25.03.1999, § 62 [...])).

Subsecvent, celor invocate în cauza nominalizată, a indicat reclamanta că, Înalta Curte a reflectat că, art. 6 § 3 (a) nu impune nici-o cerință formală specială cu privire la modul în care acuzatul trebuie să fie informat despre natura și cauza acuzației împotriva

sa. Or, în pct. 4 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 07.06.2011, s-a invocat că sarcina primordială cu privire la aplicarea Convenției, parte integrantă a sistemului legal intern, revine instanțelor judecătorești naționale. În cadrul judecării cauzelor instanța urmează să verifice dacă legea sau actul ce va fi aplicat și care reglementează drepturile și libertățile garantate de Convenție este compatibil cu prevederile acesteia, iar în caz de incompatibilitate, instanța va aplica direct prevederile Convenției, menționând acest fapt în hotărârea sa.

Totodată, a considerat reclamanta că sunt relevante aprecierile Curții Constituționale, invocate în Hotărârea nr. 4 din 20.02.2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 401 alin.(1) Cod contravențional.

Or, în virtutea plenitudinii de jurisdicție, instanța de judecată a fost în deplină potență să examineze toate problemele de fapt și de drept relevante pentru cauza penală pendinte, inclusiv cele legate de calificarea infracțiunii imputate inculpatului Iurii Corduneanu.

Cu privire la argumentul pârâtului, precum că, abaterile comise de către procurorul, Ana Carasec, au condiționat pronunțarea sentinței de condamnare și stabilirea unei pedepse neproportionale în raport cu faptele infracționale săvârșite de Iurii Corduneanu, a invocat reclamanta că, prin expunerile vizate, Consiliul Superior al Procurorilor, a manifestat o vădită desconsiderare a actului de justiție prin admiterea unor constatări vizavi de netemeinicia hotărârilor judecătorești pronunțate, devenite irevocabile, cu privire la condamnarea lui Iurii Corduneanu. Întrucât, în conformitate cu Recomandarea (2000) 19 a Comitetului de miniștri al statelor membre al CE privind rolul urmăririi penale în sistemul de justiție penală, pct. 19, procurorii publici trebuie să respecte strict independența și imparțialitatea judecătorilor, în special ei nu se vor îndoii de deciziile judecătorești și nici nu vor împiedica executarea acestora, cu excepția cazului în care își exercită dreptul de apel sau invocă o altă procedură declaratorie.

Complementar celor invocate, a indicat reclamanta că, în hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14.12.2010, pentru controlul constituționalității prevederilor art. 22 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 544-XII din 20.07.1995 „Cu privire la statutul judecătorului” în redacția Legii nr. 247-XVI din 21.07.2006 „Pentru modificarea și completarea unor acte legislative, Curtea a declarat neconstituționalitatea prevederilor legale care atestau drept abateri disciplinară a judecătorului: interpretarea sau aplicarea neuniformă a legislației, intenționat sau din neglijență gravă, dacă acest lucru nu este justificat de schimbarea practicii judiciare.

Mai mult ca atât, în pct. 7.3, Curtea a invocat că, controlul legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale. Inadmisibilitatea punerii la îndoială a legalității deciziilor judecătorești este expres prevăzută de art. 120 din Constituție.

Totodată, la pct. 7.4, Curtea a invocat că, principiul securității raporturilor juridice impune ca soluția data în mod irevocabil cu privire la un litigiu să nu fie repusă în discuție, iar în final a conchis că, nici un organ, cu excepția instanțelor judecătorești, nu este în drept să pună la îndoială forța juridică a actului judecătoresc, inclusiv a celui, la adoptarea căruia a participat judecătorul în privința căruia s-a intentat procedura disciplinară și să aprecieze conformitatea deciziilor judecătorești cu practica judiciară.

Astfel, a considerat reclamanta că, Consiliul Superior al Procurorilor, a admis o abatere de la principiul colegialității, invocate în Codul de etică al procurorilor, precum și de la prevederile Constituției RM.

Cu privire la aprecierea eronată a probelor de către procurorul, Ana Carasec, calificarea incorectă și abaterea disciplinară atestată, invocă reclamanta că, devreme ce autoritatea publică a considerat că, procurorul nominalizat, prin calificarea incorectă a acțiunilor inculpatului, a condiționat pronunțarea de către instanțele naționale a unor sentințe nefondate, a comis abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) și b) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și anume: a) îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu; b) neaplicarea sau aplicarea necorespunzătoare a legislației, dacă acest lucru nu este justificat de schimbarea practicii de aplicare a normelor stabilite în sistemul de drept.

În acest context, autoritatea publică urma să stabilească dacă sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare imputate procurorului Ana Carasec, respectiv latura obiectivă și subiectivă. Însă, Consiliul Superior al Procurorilor, s-a limitat doar la enunțarea declarativă despre existența unei abateri disciplinare în acțiunile procurorului, fără ca să confirme prin probe intenția acesteia de a încălca prevederile legale, adică dacă există rea-credință în pretinsa calificare eronată a faptei prejudiciabile comise de către inculpat sau neglijența gravă. Or, în prezența autorității lucrului judecat, odată cu pronunțarea hotărârilor judecătorești irevocabile, privind condamnarea lui Iurii Corduneanu, în procesul penal se atestă calificarea corectă a infracțiunii de către procurorul, Ana Carasec.

Astfel, a menționat reclamanta că, în Hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14 decembrie 2010, Curtea a invocat că, Consiliul Superior al Magistraturii, poate examina orice decizie privind intentarea procedurii disciplinare în cazurile prevăzute de art.22 alin.(1) lit.b) din Legea nr. 544- XIII doar în limitele competențelor ce le revin, fără a interveni în actul judecătoresc sau a-i diminua autoritatea. Pentru a aprecia acțiunile judecătorului privind interpretarea sau aplicarea neuniformă a legislației, trebuie să se țină cont și de raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit. Sancțiunea disciplinară va fi aplicată judecătorului doar în cazul anulării hotărârii judecătorești defectuoase și constatării faptului că la examinarea cauzei judecătorul, intenționat sau din neglijență gravă, a interpretat sau a aplicat neuniform legislația. Or, aplicând analogia legii și practica Curții Constituționale, care este parte a legislației civile naționale, Consiliul Superior al Procurorilor, incorect a stabilit că, procurorul Ana Carasec, a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu și a aplicat necorespunzător legislația, când acest lucru nu era justificat de schimbarea practicii de aplicare a normelor stabilite în sistemul de drept.

Mai mult, în condițiile art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, independența procurorului a fost asigurată prin acordarea unei discreții decizionale în exercițiul funcției. Complementar, art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, oferă reprezentantului organului de urmărire penală sau judecătorului capacitatea legală de a aprecia probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării or în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-i-se de lege.

Astfel, a reținut reclamanta că, în speță, Consiliul Superior al Procurorilor, prin anularea deciziei Colegiului disciplinar și emiterea unei noi hotărâri prin care a dispus sancționarea procurorului Ana Carasec, a admis o derogare de la aceste principii, în special fundamentându-și soluția pe aprecierea nejustificată și unilaterală doar a probelor acuzării, arogându-și astfel prerogative instanței de judecată.

În acest context, a considerat reclamanta că, măsura aplicată de către Consiliul Superior al Procurorilor, este una ilicită, deoarece nu este prevăzută de lege și, implicit, este una disproporțională vădit în lipsa unui scop legal definit.

A solicitat reclamanta Ana Carasec anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-76/2021 din 08 iulie 2021.

Prin hotărârea din 17 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă acțiunea depusă de Ana Carasec ca fiind neîntemeiată.

Curtea de Apel Chișinău la 19 ianuarie 2022 a notificat dispozitivul hotărârii Anei Carasec, fapt confirmat prin avizul de recepție a scrisorii (f.d. 145).

La 08 februarie 2022 Ana Carasec a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 17 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii (f.d. 146).

A indicat că motivarea recursului va fi prezentată după notificarea hotărârii motivate a primei instanțe.

La 30 martie 2022 Curtea de Apel Chișinău a notificat hotărârea motivată reclamantei Ana Carasec (f.d.150).

Curtea Supremă de Justiție a expediat la 20 aprilie 2022 în adresa electronica a Consiliului Superior al Procurorilor copia recursului nemotivat depus de Ana Carasec cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței.

Examinând admisibilitatea recursului depus de către Ana Carasec completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se rețin următoarele considerente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Recursul se declară inadmisibil în special când motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2).

La rândul său, art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, reglementează expres că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În conformitate cu art. 97 din Codul administrativ, notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod. Notificarea se face în cazurile prevăzute de lege sau prin dispoziția autorității publice. Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată.

Totodată, în temeiul art. 109 din același cod, un înscris poate fi notificat prin poștă cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție. Pentru probarea notificării este suficient avizul de recepție.

Prin prisma normelor enunțate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că hotărârea motivată a Curții de Apel Chișinău a cărei casare a fost solicitată în prezentul recurs a fost notificată recurente Ana Carasec la data de 30 martie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție/livrare anexat la materialele dosarului (f.d.150).

Coroborând normele legale precitate, se constată că începutul curgerii termenului de depunere a motivării recursului este ziua imediat următoare datei calendaristice notificării deciziei, adică ziua de 31 martie 2022 (zi de joi), iar ultima zi fiind data de 29 aprilie 2022 .

Însă, luând în considerare prevederile pct.5.2.2 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 5 din 2 martie 2022, conform cărora termenele de exercitare a căilor de atac în procedurile de contencios administrativ care se suspenda de drept, aflate în curs la data intrării în vigoare a prezentei dispoziții, se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență, care a fost abrogată prin dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 13 din 31 martie 2022, începând cu 04 aprilie 2022, se reține ca fiind ultima zi de depunere a motivării recursului – 03 mai 2022 (zi de marți).

Distinct acestor circumstanțe, recurenta nu și-a executat obligația procesuală pozitivă și nu au depus motivarea recursului la Curtea Supremă de Justiție în termenul prevăzut de lege.

Sub aspectul dat completul notează că, recursul depus împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Respectiv, dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură să facă vizibile ilegalitatea deciziei contestate.

Așadar, recurenta Ana Carasec nu s-a conformat prevederilor legale și a formulat o simplă cerere de recurs nemotivată, fără a evidenția motivele ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la manifestarea dezacordului față de soluția pronunțată în apel. Această circumstanță face imposibilă exercitarea controlului judiciar de către instanța investită cu soluționarea căii de atac.

Mai cu seamă că în cererea de recurs nemotivată, însăși Ana Carasec a evidențiat că motivarea recursului va fi prezentată după recepționarea hotărârii motivate a Curții de Apel Chișinău.

Or, în recurs nu este suficientă simpla expunere a dezacordului cu soluția instanței judecătorești, ci este necesară motivarea cu indicarea temeiurilor de ilegalitate pe care se întemeiază calea de atac, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o decizie neîntemeiată. Condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implică

determinarea greșelilor anume imputate instanței ierarhice inferioare, cu expunerea argumentată a criticilor în fapt și în drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că circumstanțele descrise supra evidențiază caracterul echivoc al recursului depus de Ana Carasec, or, ultima fiind interesat în soarta soluționării prezentului litigiu, urma să întreprindă măsurile necesare de a proteja dreptul său de acces la instanță prin depunerea motivării recursului în termenul stabilit de lege, care să corespundă exigențelor impuse de legiuitor, condiție însă ce nu se atestă la caz.

Din aceste considerente și având în vedere că în cazul examinării recursului depus de Ana Carasec, se va încălca principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 și preambulul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a-l declara inadmisibil, or, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (Van Harn împotriva Germaniei).

În conformitate cu art. 193, art. 230, art. 245 alin. (2), art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Ana Carasec se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Iurie Bejenaru